

Views of the contents of this issue

— The law on seamen's pensions and insurances has been in force for two years. This law aims at economical security of retired and handicapped seamen. The sums that have been paid by the pension fund are quite considerable. Naturally, there are still shortcomings in the law, but these will no doubt be done away with in due course. Among other things, addition of family pension to the insurance will be taken into consideration. It is also necessary that the high age-limit of retirement for officers, which at present is 60 to 65, be lowered. Much column-space has been used in this issue to explain to the members the conditions of pension arrangements of seafarers.

— 8 radio-officers will obtain an apartment in the tenement house constructed with support of the seamen's pension fund.

— The employment situation continues to be very difficult. About one hundred radio-officers are at present without jobs, and some thirty new officers will soon be available from the course now in progress.

— Wage negotiations have been held on the part of those members who are employed by the Government. Ship operators' wage agreement will continue to be effective to the end of this year.

RADIO-MEDICAL AID FOR SHIPS (CIRM's Busy Year) Lloyd's List & Shipping Gazette 17. 1. 1958.

In a report to the Italian Government, Professor Gui do Guida, founder and president of the International Radio-Medical Centre (CIRM), Rome, stresses the Institution's activity during the past year, stating that the CIRM received 8633

medical messages, treated 1170 seamen, carried out 24 air-sea missions in collaboration with the navy and air force, and received 30 requests from islands in the Mediterranean. Communications in English and French were made with several hundred foreign ships requesting assistance. The report also states that the CIRM have been authorised to make use of a corvette for training doctors, making radio-medical experiments, transporting patients, &c.

CIRM has considerably developed its network of telecommunications in the international field during the year. Manila Radio has granted exemption from charges for medical messages to and from ships in the Pacific and Indian Oceans that do not succeed in making contact with Rome, and free transit has been obtained for the Centre's messages through the American Press teleprinter lines of "Press Wireless" from the Philippines to Rome. The Italian Ministry for Foreign Affairs is also looking into the possibility of obtaining for the CIRM the free transit of medical messages lodged with certain of the international coastal radio stations.

In order the better to develop and facilitate medical radio-communications between ships belonging to nations that speak different languages, the CIRM has compiled in four languages a code book for the transmission of medical messages in cipher, based on a list of medical aids usually kept on board ships. The code book is now being printed.

CIRM, in collaboration with the review "Radio-Medical Assistance", has also constituted a "Studies Section for the problems of social and medical assistance to seamen," the purpose of which is to study the special conditions surrounding the life of the seaman. This "Studies Section" is dependent for its existence on voluntary contributions.

Suomen Radiosähkötäjäliitto r.y.

Postiosoite: Hietalahdenranta 15 E 1, Helsinki
Sähköosoite: Radioliitto, Helsinki
Puh. 622 830 Postiirtoitili: 7590

Toiminnanjohtaja ja taloudenhoitaja:

Erkki Koivisto
Valkjärventie 15 Laajalahti, puh. 461 447

Puheenjohtaja:

Tarmo Nuotio
Tehtaankatu 23 D Helsinki, puh. 31 642

Varapuheenjohtaja:

A. Sinkkonen

Hallituksen jäsenet:

E. Koivisto, E. Hallamaa, A. Helin

Hallituksen varajäsenet:

P. Mervi, J. Piispanen, V. Jyvä, K. Savolainen,
I. Päivärinne

"Radiosähkötäjä"

Vastaava toimittaja ja ilmoitushankkija:

A. Sinkkonen, Laajalahti, Kuolemajärventie 13,
puh. 845 703; toim. 61 201—144

Ilmoitushinnat v. 1958

	kerta-ilmoitus	vuosi-ilmoitajille
Etusivu ja 1/4-sivu	10.000.—	annetaan
1/2-sivu	6.000.—	10 %:n
1/4-sivu	3.500.—	alennus
1/8-sivu	2.000.—	
Jäsenten "Osta pois"	400.—	

Ilmoitusten oltava toimituksen käytettävissä 2 viikkoa ennen kunkin numeron ilmestymistä eli tammi-, maalisk., touko-, heinä-, syys- ja marraskuun loppuun mennessä.

Tilaushinta mk 800.— vuodelta; irtonumero 150.—

Radio- SÄHKÖTTÄJÄ

KEVÄÄN MERKEISSÄ

Näkymä osastostamme kevätmessuilta 1958

KOHTI KESÄÄ
JA VAPAITA VESIÄ...

NYT

on ajankohtaista tarkistaa
ja huoltaa laivaradioase-
mat ennen purjehduskau-
den alkua.

STAR-RADIO OY

Köydenpunojankatu 4 a

Puh. 13 211 vaihde

HUHTIKUU

1958

2

OTTEITA MERIMIESELÄKEKASSAN HALLITUKSEN TOIMINTAKERTOMUKSESTA VUODELTA 1957

Vakuutusmaksun määräämisperusteet pysyivät vuoden aikana ennallaan, ja vuoden 1957 vakuutusmaksutulot olivat 209.183.118 markkaa. Maamme rekisteröidystä tonnistosta kuului bruttovetoisuuden mukaan laskettuna n. 95 % eläkekassan

	Siirtynyt v:lta 1956	Päätös annettu v. 1957			Siirtynyt v:lle 1958
		Myönnetty	Evätty	Yht.	
Vanhuuseläkkeet	6	30	8	38	7
Työkyvyttömyyseläkkeet	16	69	20	89	10
Yhteensä	22	99	28	127	17

Vuoden aikana kuoli viisi vanhuuseläkkeensaa-
jaa ja parantui yksi työkyvyttömyyseläkkeensaa-
ja, joten vuoden lopussa oli voimassa 69 vanhuus-
eläkettä ja 86 työkyvyttömyyseläkettä eli yhteensä
155 eläkettä. Alkaneiden vanhuuseläkkeiden vuo-
tuismäärä oli 7.252.985 markkaa ja työkyvyttö-
myyseläkkeiden vuotuismäärä oli 8.735.283 mark-
kaa, joten eläkekanta vuoden päättyessä oli yh-
teensä 15.988.268 markkaa. Valtion maksuosuu-
den huomioon ottaen on alkaneita eläkkeitä varten
varattava eläkerahastoon 103.281.880 markkaa, lop-
puen eläkerahastosta jäädessä käytettäväksi vas-
taisuudessa myönnettäviin eläkkeisiin.

Työkyvyttömyyden pääasiallisena aiheuttajana
on ollut keuhkotuberkuloosi, jota sairastaa n.
2/3 työkyvyttömyyseläkkeensaaajista. Eläkekassan
hallitus on kiinnittänyt huomiota merenkulkijain
lääkärintarkastuksissa ilmeneviin puutteisiin ja eri-
tyisesti tuberkuloosin osuuteen työkyvyttömyysta-
pauksissa ottaen yhteyden viranomaisiin kysymys-
ten selvittämiseksi.

Vakuutusmaksuja palautettiin 25 henkilölle yh-
teensä 279.859 markkaa. Vuoden aikana on kah-
deksassa tapauksessa valitettu eläkekassan hallituk-
sen päätöksestä vakuutusoikeuteen, jonka päätöksiä
ei vielä ole saatu.

Ns. "viikonlopun" käytäntöön otto Tanskan laivoilla

Saamamme tiedon mukaan on Tanskan laivan-
varustajien ja merenkulkijajärjestöjen kesken alle-
kirjoitettu 28. 2. 1958 sopimus, jonka mukaan
Tanskassa siirrytään ensimmäisenä Länsi-Euroopan
maana ns. "viikonloppujärjestelmään" kauppa-aluk-
silla. Sopimuksen mukaan lyhennetään lauantai-
päivän työaika 3 tuntia, jolloin mainitun työpäi-
vän pituudeksi tulee 5 tuntia. Järjestely astuu kui-
tenkin sopimuksen mukaan voimaan vasta 1. 3. 59.

toimintapiiriin. Vuoden jälkipuoliskolla tapahtu-
neet palkkajärjestelyt vaikuttivat jonkin verran ko-
rottavasti maksutuloon. Vuoden lopussa tapahtu-
neet alusten liikenteestä poistamiset eivät ehtineet
oleellisesti vähentää maksutuloa.

Kertomusvuoden aikana vastaanotettiin 122 elä-
kehakemusta, joiden käsittely, edelliseltä vuodelta
siirtyneet hakemukset mukaan lukien, jakaantui
seuraavasti:

Vuoden aikana toimeenpantiin tilastollisia tut-
kimuksia, joista m.m. ilmeni, että aikana 1. 6.
1956—31. 12. 1956 suoritti eläkekassalle maksuja
11.380 henkilöä.

Eläkekassan varat on sijoitettu valtuuskunnan
vahvistamien suuntaviivojen osoittamalla tavalla in-
dexiin sidottuina lainoina osaksi laivanvarustajille
kauppalaivaston uusimista ja laajentamista varten
täten lisäten merenkulkijoiden työtilaisuuksia sekä
osaksi asuntotuotantoon. Merenkulkijain asun-
tulan helpottamiseksi ja sijoitusomaisuuden reali-
arvojen monipuolisemmaksi turvaamiseksi on pe-
rustettu Kiinteistö Oy Keulatorni, jonka osakepää-
oma on eläkekassan hallussa. Kiinteistö Oy Keula-
torni rakennuttaa Helsinkiin Pohjois-Haaga III-
alueelle n. 14.500 m³ suuruisia Arava-vuokrataloa,
jonka 72 huoneistoa tullaan vuokraamaan yksin-
omaan aktiivisille merenkulkijoille. Rakennuksen,
joka vuoden vaihteessa oli saatu vesikattoon, on
määrä valmistua kesäkuussa 1958.

Eläkekassan toimisto muutti 2. 1. 1958 omaan
kolme huonetta käsittävään huoneistoonsa Hel-
singissä Snellmanink. 13, jolloin eläkekassan perus-
tamisvaihe voitiin varsinaisesti katsoa päättyneeksi.

Mikäli työolosuhteet laivan olessa merellä eivät
salli lyhennetyin lauantapäivän järjestämistä, anne-
taan asianomaiselle työntekijälle vastaavasti yli-
määräistä vapaa-aikaa laivan viipessä maissa. Tä-
ten kertynyttä ylimääräistä vapaa-aikaa voidaan täl-
löin järjestää joko 1) ylimääräisinä vapaatunteina
maissa saatavan "viikonlopun" yhteydessä, 2) ly-
hentäen muun arkipäivän työaika hyvitettävien
työtuntien määrällä, 3) nykyisen järjestelmän edel-

Radiosähköttäjä

N:o 2. 1958 Kansainvälisten radiosähköttäjäien äänenkannattaja
Huhtikuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., H:ki
9. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja A. Sinkkonen

MERIMIESVEROLAKI

Valtioneuvoston 16 päivänä helmikuuta
1956 asettama merimiesverolakikomitea jätti
mietintönsä valtiovarainministeriölle joului-
kuun 30 päivänä 1957. Komitean puheen-
johtajana toimi hallitusneuvos Lauri Hervon-
en ja jäsenenä hallitusneuvos Pauli Palo-
mäki, puheenjohtaja Niilo Wälläri, vara-
tuomari Erkki Sirviö, merikapteeni Yngve
Fyhrquist ja varatuomari Harry Österberg
sekä sihteerinä varatuomari Pentti Lappalai-
nen. Lakiesitys on parhaillaan Eduskunnan
käsiteltävänä.

Lakiesityksen mukaan henkilö, joka on pal-
veluksessa suomalaisessa ulkomaanliikenteeseen
tai rannikkoliikenteeseen käytettävässä kaup-
pa-aluksessa, jonka bruttovetoisuus on vähin-
tään 100 rekisteritonnia, on velvollinen aluk-
sella saamastaan tulosta suorittamaan meri-
miesveroa.

Merimiesvero pidätetään palkasta ja palk-
kaan luetaan tällöin myös asunto, ruoka ja
muut luontoisedut. Palkasta pidätetty meri-
miesvero, joka vastaa tulo- ja omaisuusveroa,
kunnallisveroa ja kansaneläkemaksua, jää lo-
pulliseksi veroksi.

Merimiesverotuksen toimeenpanosta ja val-
vonnasta huolehtii valtiovarainministeriön
alainen merimiesverokonttori. Merimiehelle
annetaan merimiesveron määräämistä varten
merimiesverokortti. Taulukko, josta merimies-
vero ilmenee, liitetty tähän korttiin.

Jos merimiehellä on verovuonna ollut me-

lyttämien, kaksi kertaa kuukaudessa annettavien
ns. puolivapapäivien yhteyteen järjestettävänä va-
paatunteina tai 4) puoli- ja kokovapapäivinä.

Sopimuksen mukaan "viikonlopputunneista",
joita ei syystä tai toisesta ole palveluksen yhtey-
dessä voitu lainkaan järjestää, työnantajan on mak-
settava vuoden lopussa tai työsuhteen päättyessä
vastaava rahakorvaus.

rimiestuloa neljää kuukautta lyhyemmältä
ajalta, luetaan merimiestulo kuitenkin veron-
alaiseksi tulo- ja omaisuusverotuksessa ja kun-
nallisverotuksessa.

Merimiesvero vastaa suuruudeltaan voimas-
saolevien säännösten mukaan laskettujen tulo-
ja omaisuusveron, kunnallisveron ja kansan-
eläkemaksun yhteistä määrää, kun kunnallis-
vero lasketaan 10 markan veroäyrin hinnan
mukaan. Veron määrää laskettaessa luetaan
vähennykseksi kohtuulliset keskimääräiset vä-
hennykset, joihin merimies olisi verotuksessa
oikeutettu. Lisäksi ehdotetaan että tulosta
saataisiin vähentää kohtuulliseksi katsottavat
matkakustannukset.

Ulkomaanliikenteessä palvelevat merimiehet
ovat tähän saakka saaneet vähentää 15 pro-
senttia aluksilla saamastaan kokonaistulosta,
kuitenkin korkeintaan 50.000 markkaa. Tämä
vähennys esitetään säilytettäväksi, mutta
markkamäärä esitetään korotettavaksi 70.000
markkaan.

Jos olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos
että merimies tulee ennen vuoden loppua oi-
keutetuksi lievempään verotaulukkoon, on
hänellä oikeus saada takaisin liikaa suoritta-
mansa vero. Merimiestuloa ei verotuksessa
yhdistetä aviopuolison saamaan tuloon.

Tarkoituksena on, että kaikissa pohjois-
maissa ryhdytään soveltamaan samanlaista me-
rimiesverotusta.

PALKANPYÖRISTYKSET

Tammikuun 20 p:nä päivätyssä kiertokirjeessä
ilmoittaa Merenkulun Työnantajaliitto että vii-
meksi hyväksytyn työehtosopimuksen liitteenä ole-
van pöytäkirjamerkinnän mukaisesti tapahtuvat pal-
kanpyöritykset lähimpään täyteen 10 markkaan
eivät kuitenkaan koske sellaisia lakiin perustuvia
maksuja suoritettaessa kuten maksut merimieseläke-
kassaan, veroennakot ja työnantajien kansaneläke
ja lapsilisämaksut.

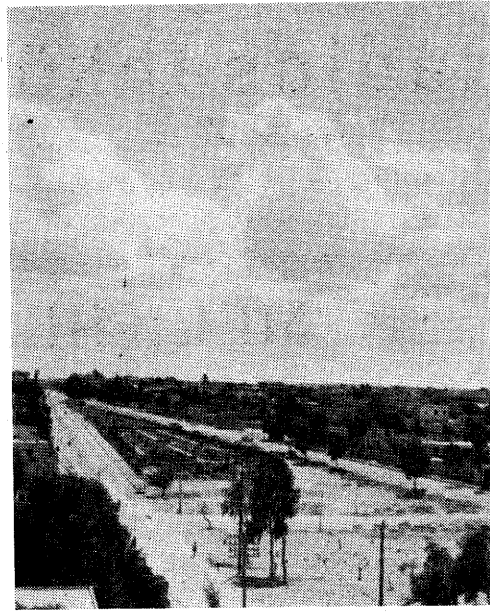
GAZA STRIP...

Käydessäni äskettäin liittomme toimistossa, jota en sivumennen sanoen ollut löytää tapahtuneen osoitteenmuutoksen vuoksi, lisäämässä nimeni ilman tointa olevien virkatovereitteni listan "hännille", sai toiminnanjohtajamme Koivisto minut tarttumaan kynään ja tuloksena syntyi tämä pikkujutelma maailman polttopisteestä, Palestiinasta. Tarina alkaa kevästä '57 sähköttäjäkursssimme päättyessä. Silloinhan kaivattiin lisäystä Suomen YK:n komppaniaan, ja enempiä ajattelematta pakasi allekirjoittanutkin vaaditut paperit kirjakuoreen Pääesikuntaan lähetettäväksi. Edellisen seurauksena nousin 59 muun kanssa kesäkuun 11. p:nä Seutulasta ilmaan SAS:n DC6 allani. Matkamme suuntautui kohti etelää ja välilaskun Ateenan tehtyämme olimmekin noin 15 tunnin istumisen päätteeksi keskellä hiekkaa-aavikkoa, UNEF:n (United Nations Emergency Force) käytössä olevalla El Arish'in lentokentällä.

Ensimmäinen näkymä oudosta maanosasta oli lohduton, sanan varsinaisessa merkityksessä, Pohjolan vihreisiin metsiin tottuneille silmille. Hiekkaa, vain hiekkaa, niin pitkälle kuin silmä kantaa. Eteläisellä taivaanrannalla näkyi tosin autereen verhoama Siinain vuoristo, yhtä lohduttoman karuna kuin ympäristökin. Yksinäistä tietään vaeltava kameli ratsastajineen muodosti kaiken elollisen näköpiirissä, tietenkin lukuunottamatta meitä, maisemia hiljaisina katselevia Pohjolan "urhoja", joiden mielessä nyt väikkyivät kevättulessa huojuvat lehteävät koivut kuumaveristen etelän lantionpyörittäjien asemesta, joka ajatus varmasti oli lähtöhetkellä ollut yhden jos toisenkin mielessä.

Ennenkuin alan tarkastella kuusikuukautisia vaiheitamme etelän kuumen auringon alla, lienee asiallista selvittää muutamia tosiasioita. Yleispoliittiseen puoleen on turha tämän yhteydessä kiinnittää huomiota, senhän kaikki asiaan kiinnostuneet tietävät pressin välityksellä, joten tämä juttuni käsittelee enimmältä osaltaan UNEF:n sisäisiä oloja ja ympäristöä, johon tämä kenraali Burns'in johtama "armeija" on sijoitettu.

UNEF:n vahvuus on n. 6000 miestä, ja on se kokoonpantu kymmenen eri YK-valtion lähettämistä yksiköistä. Suomen osuus oli n. 250 miestä ja muut valtiot olivat seuraavat: kolme Skandinavian valtiota, Kanada, Columbia, Brasilia, Intia, Indonesia ja Jugoslavia. Jokainen yksikkö oli sijoitettu erilleen, ainoana poikkeuksena tanskalaisten

Näkymä Gazan kaupungin pohjoisosasta, ns. "hienostokaupunginosasta". Huomattava auringon korkeus puiden varjoista. Kuva otettu lokakuussa keskipäivällä.

ja norjalaisten yhdistetty pataljoona DANOR Bn, eikä näiden välillä tietääkseni ollut mitään mainittavampaa virallista kanssakäymistä. Kunkin osaston yhdysupseerit välittivät käskyt Päämajan ja yksikkönsä välillä. Syynä em. järjestelyyn ovat kielivaikkeudet ja em. maiden väliset poliittiset ja elintapojen eroavaisuudet. YK:n Lähi-Idän joukkojen päätehtävänään on pitää erillään kahta tappelunhaluista naapurusta, Israelia ja Egyptiä. Tämä on käytännössä järjestetty siten, että mainittujen valtioiden väliselle rajalle on sijoitettu vartiopisteitä 1—2 mailin päähän toisistaan. Pimeään vuorokauden aikaan valvovat rajalinjaa liikkuvat partiot "silma tarkkana ja liikkuvat takana". Pientä tiedustelutoimintaa harrastettiin tietyt puolin ja toisin, mutta aseellisia yhteenottoja ei tapahtunut koko puolivuotiskauden aikana ainoatakaan.

Ainoana todella kansainvälisenä osastona ja käytännöllisenä yhdyssiteenä UNEF:n muodostavien kansakuntien välillä toimi Military Police, sotapolisi, joka oli kokoonpantu kaikkien Pohjoismaiden, Kanadan, Brasilian, Columbian ja Indonesian edustajista. Jostakin tuntemattomasta syystä eivät jugoslaavit lähettäneet edustusta ja intialaisilla oli oma sotapolisiinsa. Tämän kanadalaisen kapteenin ja kahden ylikersantin johtaman osaston

Allekirjoittanut lähdössä lomalle. Välimerellä keikkuu loma-aluksemme "Kalamara".

touhuihin jouduin itsekin ottamaan osaa kahden muun suomalaisen kanssa n. neljän kuukauden ajan. Palveluskielenä käytettiin englantia, joten pieniä hankaluuksia ilmeni aluksi, mutta niistä selvitettiin käsien ja sanakirjan avulla, kunnes olimme käyttämään äänijänteitämme kanssakäymisen helpottamiseksi. Yksi päätehtävistämme poliiseina oli liikenteenvalvonta, nopeustarkkailun ohella ja pulaan joutuneiden autoilijoiden avustaminen, jota suoritimme kahden miehen jeep-partioissa Gaza'n ja Rafah'n välisellä maantiesuodella; matkan pituus n. 60 mailia yhteen suuntaan. Nopeusrajoitusten ollessa alhaiset, kaupungissa 25 M/Hr ja maantiellä 40 M/Hr, tulikin käryjä melkoisesti, emmekä me tottapuhuakseni olleetkaan tervetullut näky peruutuspeilissä. Maantiet olivat hyvät, englantilaisten aikoinaan laskemaa kestopäällystettyä, joten neula tahtoi väkisininkin joutua 40-pykälän paremmalle puolelle. Pääteiden lisäksi löytyi vaikka kuinka paljon yhden kamelin kävelemiä polkuja, joilla jeeppi oli kuin kotonaan kulun muilla henkilövaunuilla osoittautuessa mahdottomaksi. Ainoana haittana em. poluilla olivat sinne tänne ripotellut muovikuoriset panssarimiinat. Näitä ei löytänyt vain teiltä, vaan aavikoltakin suurissa kentissä. Onneksi onnettomuudet jäivät melko vähäisiksi. Viimeisenä Egyptissäolopäivänäni lensi kanadalainen jeeppi kolmine miehineen ilmaan juuri tuollaisella hiekkatiellä. Yksi heistä kuoli, toinen loukkaantui vakavasti ja kolmas, takapenkillä istunut, pääsi pelkällä säikähdyksellä. Paine oli heittänyt hänet 25 metrin päähän autosta hietikolle istumaan ja ihmettelemään hyvää onneaan.

Ensimmäiseltä partiomatkaltaani muistan tapauksen, joka teroitti mieleeni loppuajaksi, mitä tien-

vierestä saattaa löytyä. Vanhan kokeneen ruotsalaisen istuessa vieressäni, ajoin tasaista vauhtia kohti Rafah'aa, kun vastaamme tuli mielestäni liian nopeasti ajava auto. Perään ja nopeasti, välähti mielessäni, ja niin veivasin ohjauspyörän vasemmalle sen kuin ehdin. Eihän tien leveys riittänyt äkkikäännökseen ja niin teimme osan lenkistä hiekkalla. Kun sain auton takaisin vankalle pohjalle, tarttui ruotsalainen olkapäähänäni ja pyysi pysäyttämään. Kasvot valkeina hän osoitti kauempana aavikolla kumollaan olevaa kymmenpyöräistä ja kertoi ympärillä olevasta miinakentästä, joka meidätkin olisi voinut heittää tuulen teille. — Pitkillä partiomatkoilla sattui monenmoista, mutta palstatilat eivät juuri salline niiden kaikkien kertomista.

Vapaa-ajan vietto oli järjestetty suurvalta-armeijojen tapaan. Poliisi-yksikön vahvuus oli 22 miestä siellä ollessani, pienin osasto siis, mutta tästä huolimatta baarimme oli täydellisin lähiseudulla. Elokuvaesitys kuului jokailtaiseen ohjelmaan. Kalustoon kuului myös äänilevysoitin ja pinkka levyjä, sinänsä tarpeettomia, koska kanadalaisten ammattisotureiden joukosta löytyi monta kitaristia, jotka saattaisivat lyödä laudalta jopa "Tapsammekin" soitto- ja laulutaidollaan.

Jokaisella UNEF:n sotilaalla on oikeus saada puolen vuoden palveluksen aikana viikon loma Libanonissa, jossa lomakeskus siellä ollessani sijaitsi. Tämän lisäksi olin kolme viikkoa poliisin tehtävissä "aavikkosoturin paratiisissa" Beirouth'ssa, eikä se toiveitani murskannutkaan. Kauneimmat naiset, jotka olen nähnyt, löytyivät sieltä. Baareja, yöklubeja yms. paikkoja riittämiin lumoavien vuorisotomaisemien ohella. Se varjopuoli vain, että kaikki maksoi, jopa valokuvan ottokin, jos kohteina olivat

MIKSI MAKSAMME MERIMIESELÄKETTÄ?

Olen miettinyt monta kertaa, että mitä tarkoittaa on merimieseläkelaila, koska sen antama turva on ainoastaan vanhuuseläkkeessä sekä työkyvyttömyyseläkkeessä. Lieneekö päätelmäni väärä, mutta en saa käsitystäni muuttumaan sen perinpohjaisesta vajavaisuudesta.

Katsotaanpa asiaa perheellisen merimiehen näkökannalta. Onhan luonnollista, että jokainen vatuuntuntainen perheenhuoltaja tahtoo turvata ensi sijassa perheensä ja etenkin lastensa toimeentulon jokaisessa mahdollisessa tilanteessa, myös kuolemantapauksen sattuessa. Mutta antaako Me-laki tuon turvan? — Ei. — Kuoleman sattuessa merimieseläkevakuutuksessa olevan merimiehen perhe jää kokonaan vaille turvaa ja kuinka mahtaa olla

arabit. Naisetkin maksoivat, eivät tosin kovin paljon...

Edellä olen repostellut vain joitakin piirteitä UNEF:n toiminnasta. Lienee siis syytä käsitellä paikallista väestöäkin. Gaza, muutaman tuhannen arabin kotikaupunki, on pinta-alaltaan samankokoinen paikka, kuin oman maamme pienimmät kaupungit, siisteyden ollessa aivan toista luokkaa. Kaupungin historiasta on turha puhua, siitähän puhutaan Raamatussakin. Ihmetyttää vain, miten se on pysynyt pystyssä ilman varsinaista elinkeinoelämää. Appelsiini- tai muita hedelmätarhoja ei näe kovinkaan tiheään, eikä satamasta voida puhuaakaan sillä 1500-tonninen ei voi tulla 300 metriä lähemmäksi rantaa. Kunnon laituria ei ole rakennettu, ja minkä vuoksi olisikaan, koska muuta laivaliikennettä ei ole kuin mitä UNRWA-pakolaisjärjestön vuokraamat kreikkalaiset pikku-alukset suorittavat. Kaupungin kaduilla kulkija huomaa kauppa-kojujen tavaravalikoimassa merkillepantavan piirteen. Tupakansyöttimiä, naisten kemikaaleja, nylon- ja brokadikankaita, siinä pääartikkelit, ylipäänsä arvotonta "souvenir"-kamaa. Keitä varten ne ovat kaupan? Turistiliikennettä ei ole ollenkaan, eivätkä paikalliset hunnuttaret käytä paljon muuta kuin pikimustia vaippoja verhonaan. Siispä kaikki esillä UNEF:n herkkäuskoisten pettämiseksi. Etelän maissa tyyppillinen tinkiminen on tietysti vallalla myös täällä. Tarpeeksi kinasteltuaan saa hinnan putoamaan jopa kahdella kolmanneksella alkuperäisestä. Käteistä rahaa on liikkeellä hyvin vähän ja sentähden saakin arabin 5—10 piasterista tekemään melkein mitä tahansa, ellei se satu olemaan Koraanin vastaista, sillä uskonto on muslimille kaiken A ja O. Portinvartijamme tuli aina

niitten maksujen kanssa, joita vakuutettu on eläessään maksanut, saako jäljellejäävät edes niitä takaisin. On näkynyt kirjoituksia, joissa kyllä sanotaan, että "tarkoituksena on laajentaa merimieseläkevakuutus myös käsittämään vakuutetun perheen", mutta laki ei ainakaan tällä hetkellä sano siitä asiasta mitään ja jos joku siihen luottaa, niin syyttäköön itseään sinisilmäisyydestä.

Ja mikä on suhde kansaneläkkeeseen siinä tapauksessa, että vakuutettu tosiaan saa joskus vanhuuseläkkeen? Kaikille Ke:n saajille suoritetaan 12×2000 mk vuosittain perusosana. Tukiosana saa helsinkiläinen, jolla on 5 alle 16-vuotiaasta lasta korkeintaan 118.000:— ja yksinäinen henkilö 79.200:—. Edellisellä saa olla tuloja korkeintaan

vähän päästä kysymään kelloa, jotta ei tulisi väärään aikaan Mekkaa kohti kumarrellua. Se tapahtui laskujeni mukaan 04.00, 07.00, 10.00, 13.00 ja 16.00 GMT. Jokaista kertaa edelsi puhdistustoi-menpide: kädet, pää ja jalat joko vedellä tai ilman sitä, vertauskuvallisesti.

Seikka, joka heti alussa herätti huomiotamme, oli tapa, jolla hirssi- ja ohrapeltojen sato korjattiin. Vilja kaadettiin sirpein tai nyhdedtiin ylös käsin ja levitettiin pellolle kuivumaan. Kuivanut sato kerättiin kasaan, jossa sitten aasit ja naiset (miehen kunnia ei kärsinyt tämän kaltaista työtä) sen talloivat, täten irroittaen jyvät. Oljet poistettiin ja pohjalle jääneet jyvät ja roskat eroitettiin seulalla tuulen viedessä kaiken jyvää kevyemmän. En ollut todistamassa, miten jyvistä saatiin jauhoja... Egyptistä lähtiessämme oli kyntökausi meillä ja varsin yleinen näky oli kamelin tai aasin vetämällä puuauralla peltoa kyntävä arabi. Koko kuuden kuukauden aikana näin ainoastaan yhden traktorin, sekin kaikesta päättäen valtion omistama.

Tuosta kaikesta olisi kertomista toiseksi puolivuotiskaudeksi, mutta aihehan ei edes hipoile ammattiamme millään tavoin, eikä siinä mielessä kiinnostusta lukijakuntaa, mutta ehkäpä tästä selvisi jokin sellainen puoli "rauhanvartijan" elämästä, jota ei sanomalehti ole välittänyt yleisölle. Siispä suljen asemani parhain Uuden Vuoden toivotuksin jokaiselle. Jos jotakuta kiinnostaa aihe, osoitteeni saa toimituksesta.

Titititi ti titi

"Jack"

56.100:— vuodessa ja jälkimmäisellä 37.400:— saadaksesen korkeimman mahdollisen Ke-määrän. Jos muitten tulojen, joihin myös muut eläkevakuutukset lasketaan, summa nousee edellisellä 280.500 mk:n ja jälkimmäisellä 182.600 mk:n, supistuu kansaneläke perusosaan eli 24.000 mk:n vuodessa. Jos nyt merimies saisi merimieseläkettä edellämainitut summat, jotka hänen kaiken todennäköisyyden mukaan olisi Me-lain mukaan saatava, putoaisi hänen kansaneläkkeensä auttamattomasti perusosaan. Ja kuitenkin merimieskin on maksanut Ke-maksuja koko työssäolonsa ajan, saamatta nyt kuitenkaan niistä mitään muuta takaisin kuin perusosan. — Eikö tämä ole jo epäkohta?

Kuten kaikki tiedämme, ottaa Me-vakuutus 4 % peruspalkasta ja allekirjoittanut maksoi viime vuonna muutamaa markkaa vaille 22.000:— saamatta mitään muuta taetta tuolla summalla kuin mahdollisen työkyvyttömyyseläkkeen.

Olen pyytänyt vakuutusehdotusta eräältä vak. yhtiöltä ja esimerkiksi 30-vuotias henkilö saisi 21.000 mk:n vuosimaksulla vakuutuksen, joka antaa yhden miljoonan mk:n turvan vakuutetun perheelle kuoleman sattuessa tai hänelle itselleen täyttäessään vakuutusikänsä 90 vuotta. Jos vakuutus keskeytetään, saa vakuutettu rahaa seuraavasti: 65 v. 604.290:—, 70 v. 674.360:— ja 75 v. 742.360:—. Tähän voidaan liittää työkyvyttömyysvakuutus 30.000:—/kk 4.100 mk:n lisämaksulla ja tapaturmavakuutus 500.000:— 500 mk:n vuotuisella lisämaksulla. Myös muita lisävakuutuksia voidaan liittää ja jos vakuutettu kuolee ennen määräikää, niin vakuutussumma voidaan määrätä maksettavaksi omaisille neljännesvuosittain kunnes vakuutettu olisi täyttänyt 90 vuotta. Eivätkö nämä ole etuja Me-vakuutukseen verrattuna?

On vielä muistettava, että vakuutusmaksut eivät supistu siihen 4 %:in, Me-vakuutuksessa, jonka merimies maksaa, vaan myöskin työnantaja ja valtio maksavat 4 % kukin, joten maksut Me-kassalle ovat 12 % peruspalkasta. Ajatelkaa, onko Merimieseläkevakuutus meidän etujemme mukainen vai ei. Ja niin tyhmäksi ei kukaan Me-lain puoltajaa tarvitse meitä merimiehiäkään ajatella ettemmekö ymmärtäisi niin läpinäkyvää asiaa kuin tuo työnantajan maksama 4 %:n maksu, sillä vaikka työnantaja sen nimellisesti maksaakin, niin ei tarvitse kuvitellakaan, etteikö hän sitä ottaisi huomioon käydessään palkkanuovotteluja järjestöjen kanssa. (Vai olenko väärässä, SR?) Ja tästähän ei käy syyttäminen työnantajia, hehän ajattelevat omaa etuaan. Kumpi nekin herrat, jotka olivat tämän Me-lain alullepanijoita ja sen puoltajia silloin kun tätä tehtiin, olisivat ajatelleet meidän parastamme.

Yritin saada kerran SR:n vuosikokouksessa ääneni kuuluviin, ennen ko. lain hyväksymistä ja saada SR:n eroon koko jutusta, mutta syystä tai toisesta ei minulla ollut enää aikaa sinä päivänä niin kauan, että olisi ehtinyt esittää asiani. Mutta esitin sen paperille kirjoitettuna kysymyksenä eräälle SR:n johtohenkilöstä ja pyysin ottamaan huomioon ne epäkohdat, jotka olivat jo silloin ennen lain hyväksymistä selvästi havaittavissa. Mutta hänen luettuaan minun pienen Gallup-kyselyni (jonka olin tehnyt vain oman laivamme puitteissa) sain häneltä lakoonisen vastauksen, että me emme voi tehdä mitään ja emme saa lakia läpi ellemmme ole mukana. Tiedustellessani vielä maksuista, jotka joutuisimme Me-kassalle maksamaan, hän vastasi, että se on vain "läpikulku-maksu" sellaisilta, jotka eivät ole ottaneet merenkulkua ikuisiksi ammatikseen. — Mikä mahtaa olla radiosähköttäjien ikä merellä ja kuinka monta heistä tulee mahdollisesti saamaan joskus tätä eläkettä? Eikö tämä läpikulku-maksu ole kohtuuton, koska se ei anna meille ja tuskin muillekaan merimiehille muuta turvaa kuin tuon työkyvyttömyyseläkkeen. Ja juuri perhe, jonka toimeentulo pitäisi turvata, jää ilman vakuutusturvaa Me-lain mukaan. Ja kuinka suureksi mahtaa eläke muodostua, jos joku sattuisi sitä saamaan. Eikö eläke lasketa kolmen viimeisen palvelusvuoden keskimäärän mukaan ja mikä se on tällaisilla vaareilla, joitten ikä on 62—65 vuotta?

Olisi mielenkiintoista saada Me-kassan hallituk-selta tilastotietoja niistä vakuutuksensaajista, jotka ovat nyt päässeet osallisiksi eläkkeistä. Kertokaapa meille oikein noin vaikka lehtien palstoilla muutamista tapauksista. Ottakaa esimerkki suurimmasta vakuutuksesta, mitä nyt maksatte ja antakaa meille tietoja sen saajan palvelusajasta yms. joka liittyy jollain tavoin eläkeasiaan. — Vielä parempi olisi, jos saisimme esimerkit vaikka yhdestä kapteenista, perämiehestä, konemestarista, radiosähköttäjistä jne. messikalleen saakka, niin saisimme tehdä itsekin vertailuja, emmekä tarvitsisi uskoa kenenkään toisen vakuuttelua Me-lain edullisuudesta.

Olin pakotettu vakuuttamaan itseni eräässä yksityisessä vakuutusyhtiössä, että saisin turvattua perheeni toimeentulon mahdollisen kuoleman sattuessa. Kahdesta voimassaolevasta vakuutuksesta maksan 15.000:— vuosittain ja nämä vakuutukset antavat turvan sekä minulle itselleni, että perheelleni ja antavat lisäksi sellaisen turvan, jota merimieseläkevakuutus ei pysty antamaan, vaikka se kantaakin minulta 22.000:— vuosittain.

Jokainen voi itse henkilökohtaisesti saada selvyden yksityisten vakuutuslaitosten vakuutusten

edullisuudesta merimieseläkevakuutukseen verrattuna kääntymällä jonkin vakayhtiön puoleen. Ja näissä vakuutuksissa on vielä se etu lisäksi, että vakuutettava saa määrätä itse millaisen ja minkä hintaisen vakuutuksen hän haluaa.

Vakuutusehdotus, josta aikaisemmin mainitsin, on ns. yhden miehen vakuutus, eikä ryhmävakuutus, kuten Merimieseläkevakuutus. Tällä yhtiöllä, josta sain ehdotuksen, on myös tekeillä ryhmävakuutus ja olen varma siitä, että se tulee lyömään merimieseläkevakuutuksen edullisuudellaan moninkertaisesti, koska yhden miehen vakuutus jo tarjoaa suurempia etuja ja pienemmillä maksuilla kuin merimieseläkevakuutus.

Ihmettelen, miksi eivät merimiesjärjestöt jo lakia puuhatessaan neuvotelleet yksityisten vakuutuslaitosten kanssa, sillä jos kenellä, niin niillä on mahdollisuuksia tehdä vakuutuksia ja niillä olisi ollut jo valmiit henkilökunnatkin uudenlaisine koneineen, taloineen ja konttoreineen.

Odotin aikoinaan, kun tätä eläkelakia puuhattiin, liittomme taholta kyselyä jäsenistön mielipiteistä, mutta turhaan. Olisi ollut mielestäni enemmän kuin kohtuullista kysyä ensin niitten mielihetimitä asiassa, joita aiottiin vakuuttaa ja jotka sen vakuutuksen joutuvat maksamaan, eikä vain toimia hyvässä uskossa ja luottaen siihen että jäsenistö hyväksyy kaiken mutisematta. Menettelytapa haikahtaa kovasti diktatuurilta ja koska olemme kasvaneet demokraattisessa maassa, haluamme itse määrätä niin raha- kuin muistakin asioistamme, emmekä halua holhousa, koska pystymme itse kukin kohdaltamme hoitamaan omat vakuutusasiamme. Asiasta ei olisi mitään sanomista, jos vakuutus olisi edullinen, niin kuin sen kai pitäisi olla, mutta kun asia on päinvastoin niin...

Haluaisin vielä kysyä, että milloin Merimieseläkekassa alkaa rakentaa palatsia ja lomakotia (ei merimiehille). Tahtoo olla tässä matoisessa maailmassa, että mitä isot edellä, sitä pienet perässä. Ja vielä, mitkähän mahtavat olla kassan varat, kuinka paljon tulee maksuja vuosittain ja mikä on nyt maksettavien eläkkeiden markkamäärä? Kuinka paljon tekevät kassan muut menot, kuten palkkoissa, palkkioissa jne?

Tulen jättämään merimiesammatin niin pian kuin siihen tarjoutuu pieninkin tilaisuus, sillä tämä alkaa olla liian kallis ammatti. Kun laskeaan yhteen kaikki lääkärintodistukset, passimaksut ja merimieseläkemaksut, niin kuukausipalkasta ei ole jäljellä kuin rippeet, eikä pidä myöskään unohtaa jäsenmaksua tästä luettelosta.

Eikö olisi asiallista, että lakiin yritettäisiin saada aikaan muutos, jolla jokainen merimies saisi mää-

rätä omista rahoistaan. Vaikkapa rahat menisivät edelleenkin Me-kassaan, niin kukin saisi kuitenkin määrätä, että paneeko hän rahansa eläkekassaan tai pakkosäästötilille, jonka saisi nostaa tarvittaessa. Uskon, että Merimieseläkekassallakaan ei olisi mitään tällaista järjestelyä vastaan vaan se voisi sitä suositella mitä lämpimimmin, sillä eihän se menettäisi mitään, jos kerran vakuutus on niin hyvä ja edullinen kuin siitä sanotaan. Kukas hupsu nyt sellaista hienoa vakuutusta menisi kesken kaiken nostamaan, jokainenhan haluaisi sitä tietenkin edelleenkin kartuttaa.

Toivottavasti koittaa vielä kerran aika, jolloin saamme itse määrätä rahojemme sijoituksen, sillä siihen meillä pitäisi olla moraalinen oikeus, laillisen oikeuden siihen ovat rakkaat Merimieseläkelain puuhaajat meiltä riistäneet.

Hangossa maaliskuun 24 p:nä 1958.

Unto Parviainen

Edellä olevan johdosta on liiton hallitus pyytänyt Merimieseläkekassan asiamieheltä, lainop.kand. Jaakko Oravistolta selostusta kassan toimintaa ja maksuja koskeviin kysymyksiin, jonka julkaisemme tässä alempana.

Varsinaista jäsenäänestystä merimieseläkelain tarpeellisuudesta ei liitto ole suorittanut, mutta asiaa on selostettu jäsenille liiton äänenkannattajassa. Myös liiton helmikuun 11 p:nä 1956 pidetty vuosikokous hyväksyi liiton hallituksen myönteisen suhtautumisen merimieseläkelain aikaansaamiseksi, sen hyväksyessä toimintakertomuksen vuodelta 1955. Yleensä radiosähköttäjä ja varsinkin vanhemmat heistä ovat esiintuneet liitolle tyytyväisyytensä merimieseläkelain voimaantulon johdosta, joten hallituksen käsityksen mukaan suurin osa jäsenistä on suhtautunut siihen myönteisesti jo valmisteluvaiheessa. Toisaalta, kun toiset suuremmat merenkulkijajärjestöt ovat varsin aktiivisesti toimineet merimieseläkelain aikaansaamiseksi, ei SR:n mahdollinen kielteinenkään kanta olisi voinut estää lain voimaantuloa. Lopuksi mainittakoon, että siinä komiteassa, joka teki ehdotuksen merimieseläkelaksi, ei päällystöjärjestöjen edustajia ollut lainkaan.

Jo nyt on merimieseläkelaiassa todettu puutteellisuksia ja epäoikeudenmukaisuuksia, jotka on saatava korjatuksi. Ennenkaikkea tämä koskee päällystön liian korkeata eläkeikäraja, joka on 60—65 vuotta, kun se miehistöön kuuluvilla on 55—60 vuotta, samoin perhe-eläkkeen puuttuminen laista, sekä määräys, jonka mukaan 3 vuoden poissaolo mereltä aiheuttaa aikaisempien palvelusvuosien menetyksen eläkettä laskettaessa.

Hallitus.

Radiosähköttäjä Unto Parviainen on kosketellut eräitä mielenkiintoisia m-eläkettä koskevia kysymyksiä, joista keskusteleminen onkin paikallaan. Yritän osaltani lyhyesti valottaa eläkejärjestelmää U.P:n kirjoituksen osoittamassa järjestyksessä.

Perhe-eläke.

Nuoren naimisissa olevan henkilön kannalta per-

he-eläke on tärkeä, kun taas vanhempi poikamies tai leski arvostaa vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä. M-eläkejärjestelmää yleisesti arvosteltaessa on otettava huomioon, että merenkulkijat ovat jo nyt ainoa ammattiryhmä, jolla on lakisääteinen, työsuhteen yhtäjaksoisuudesta riippumaton, valtion tukema eläkejärjestelmä. Koska eläkekassa on toiminut vasta lyhyen ajan, ei sen vastaisen taloudellisen aseman arvosteleminen ole vielä mahdollista tarpeellisten tilastojen puuttuessa. Ottaen huomioon tautikuolleisuuden jyrkän laskun sekä lakisääteisen tapaturmavakuutuksen myöntämän huoltoeläketurvan tapaturmatapauksissa on todettava, että valtaosan perhe-eläkkeistä tulisivat saamaan vanhojen merenkulkijoiden työkyvyttömät lesket, mikä on luonnollisesti hyvä asia. Siitä huolimatta, että perhe-eläke tulee kalliiksi, ei sen saaminen ole mahdotonta tavalla tai toisella kunhan muistaa, ettei Roomakaan rakennettu yhdessä päivässä.

Kansaneläke.

Se, että m-eläke vaikuttaa vähentävästi k-eläkkeeseen on totta, mutta samoin on asianlaita **kaikkien** eläkkeiden suhteen, saipa sitä työnantajalta, valtiolta, yksityiseltä vakuutusyhtiöltä tms. Nykyinen kansaneläkelaki on saanut sellaisen muodon, että sen perusteella annetaan turvaa vain sille, joka ei elatusta muualta saa. Tähän asiantilaan ei merimieseläkelaki, olipa se minkäsiväisaltainen tahansa, voi vaikuttaa.

M-eläkkeen suoma turva.

U.P. ilmoittaa suorittaneensa eläkekassalle vakuutusmaksuna 22.000 markkaa vuodessa. Sähköttäjän loppupalkkaa vastaava täysi vanhuuseläke olisi tällä hetkellä n. 33.000 mk/kk. Jos vakuutettu pääsee eläkkeelle 60 vuotiaana (=360 maksuukautta) vastaa tällainen vanhuuseläke, huomioonottaen keskimääräisen jäljellä olevan eläimen pituuden, n. 4.300.000 markan pääomaa. Jos vakuutettu tulee työkyvyttömäksi tätä ennen, voi eläkkeen pääoma-arvo olla vieläkin suurempi. Mikäli vakuutettu kuitenkin jättää merimiestoimen ennen eläkeikää tai työkyvyttömäksi tuloa, saa hän oltuaan kolme vuotta poissa merimiestoimesta n.s. vapaakirjan, johon on laskettu hänen **itsensä** suorittamien maksujen määrä. Jos hän sitten saavuttaa eläkeiän tai tulee syystä mistä tahansa työkyvyttömäksi, saa hän niin suuren eläkkeen, kuin mihin hänen **itse** suorittamansa maksut oikeuttavat. Jos maksuja on kerääntynyt vain vähän, voi hän saada ne anomuksesta takaisin.

Henkivakuutus ja m-eläke.

Henkivakuutusten ja eläkevakuutusten vertaileminen on vaikeata sen vuoksi, että kysymyksessä

ovat aivan eri asiat. Henkivakuutus oikeuttaa tiettyyn summaan kuolemantapauksessa tai määräissä ja lisävakuutuksen avulla vielä sairauskorvauksiin. M-eläkevakuutus koskee sen sijaan toistaiseksi vain eläkkeitä työkyvyttömyyden ja vanhuuden varalta. U.P:n mainitsemien tietojen oikaisuna todettakoon, että edellä mainittua 4.300.000 markan summaa vastaava 60 vuoden määräikään päätyvä tavallinen henkivakuutus tulisi 30 vuotiaana otettuna maksamaan n. 164.700 markkaa vuodessa. M-vakuutusta kuitenkin vastaisi ehkä parhaiten sellainen henkivakuutus, jossa määräissä suoritetaan sovittu summa, tässä tapauksessa 4.300.000 markkaa ja johon liitetään täydellinen sairausvakuutus, jonka perusteella suoritettava työkyvyttömyyseläke olisi esim. 33.000 mk/kk. Sellainen vakuutus maksaisi 30 vuotiaana otettuna 84.000 mk/v. Jos vakuutus otettaisiin 40 vuotiaana 65 vuoden iässä päätyvänä, maksaisi se 110.000 mk/v.

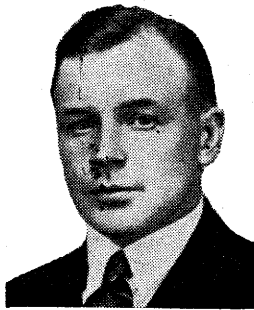
Vertailujen tekemistä tällä hetkellä vaikeuttaa vielä sekin seikka, että m-eläkemaksut on jouduttu laskemaan verraten epävarmojen merenkulkijain työkyvyttömyys-, palvelusaika- ym. suhteita koskevien tilastojen perusteella, ja ovat sen vuoksi todennäköisesti arvioidut ”yläkanttiin”. Kun saadaan eläkekassan omasta aineistosta perusta laskujen tarkistamiselle, voidaan asia oikaista ja maksujen liikamääristä ehkä syntynyt ylijäämä hyvittää esim. lisäetuina merenkulkijoille. Tällöin tulee mm. perhe-eläkkeen liittäminen vakuutukseen ajankohtaiseksi.

Edellä esitetyt vertailut kaikista puutteistaan huolimatta osoittavat m-eläkevakuutuksen edullisuutta. Tämä selittyy osittain sillä, että eläkekassan hoitokulut jäävät perustamisvaiheen päätyttyä n. 2 %:iin vakuutusmaksuista, kun taas henkivakuutusyhtiöiden keskimääräinen kustannusprosentti on lähinnä asiamieskulujen takia niin korkea kuin 28 %. Toisaalta vertailujen edullisuus johtuu siitä, että merenkulkija suorittaa itse vain kolmanneksen m-eläkettä vastaavasta maksusta. Edullisuutta lisää vielä se, että eläketurva on sidottu palkkaan ja siis rahanarvon ehkä muuttuessa ei menetä arvoaan. Henkivakuutus voidaan nyt puheena olevassa tapauksessa sitoa vain 50 prosenttisesti elinkustannusindeksiin (mikä indeksi on osoittautunut huonommaksi kuin palkkaindeksi).

Myönnettyjä eläkkeitä.

Kun seuraavia esimerkkejä eläkekassan myöntämistä eläkkeistä tarkastelee, on pidettävä mielessä, että varsinkin vanhuuseläkkeet ovat toistaiseksi pieniä, koska niiden saajat eivät ole juuri mitään kassalle suorittaneet.

Radiosähkötäjä T. J. MERIÖ 60-vuotias

Toukokuun 16 päivänä täyttää Suomen Radiosähkötäjäliiton jäsen Toivo Johannes Meriö 60 vuotta. Hän on syntynyt Jyväskylässä, jossa käynyt V lk. Jyväskylän klass. lyseota. Ensimmäisen luokan kansainvälisen radiosähkötäjä-tutkinnon hän suoritti vuonna 1924, jolloin liittyi jäseneksi SR:ään. Laivaradiosähkötäjänä hän on toiminut n. 12 vuotta seuraavissa laivoissa: Naxos, Cesil, Equator, Nina ja Inga. Vuodesta 1939 lähtien hän on toiminut Helsingin radioasemalla Santahaminassa, nykyisin ens. teknikkona.

Erottuaan armeijan palveluksesta hän siirtyi laivaradiosähkötäjäksi aina vuoden '38 elokuuhun saakka.

Vaikka voimme hyvällä syyllä todeta tekn. Meriön uran kulkeneen radioalan merkeissä, on hänellä riittänyt aikaa ja kiinnostusta eri harrastuksillekin. Varsinkin metsästyksessä ja urheilumuntauksessa ovat olleet ne reippailumuodot, joiden avulla hän on irroittautunut arkisen aherruksen piiristä. Hyvin hoidettu, tuottava puutarha hänen kodissaan Tammissalossa, kertoo edelleen hänen innostuksestaan ja kiintymyksestään puutarha-alaa kohtaan.

Suomen Radiosähkötäjäliitto ry, entiset ja nykyiset työtoverit onnittelevat sydämellisesti rehtiä ja pidettyä merkkipäivänviettiä, sekä toivottavat onnea myös tuleville vuosille.

Vanhuuseläke	päällikkö	28.242 mk/kk
— „ —	konepäällikkö	16.376 mk/kk
— „ —	pursimies	9.483 mk/kk
Työkyv.eläke	päällikkö	29.329 mk/kk
— „ —	perämies	17.404 mk/kk
— „ —	konemestari	18.279 mk/kk
— „ —	sähkötäjä	17.134 mk/kk
— „ —	matruusi	9.498 mk/kk

Vuoden 1957 loppuun mennessä oli myönnetty yhteensä 163 eläkettä, joita varten eläkerahastoon oli varattu n. 103 milj. markkaa. Muihin merotietoihin nähden viittaan tässäkin lehdessä julkaisuun ja julkaistaviin vuosikertomuksiin ja tilinpäätöksiin.

”Palatsit”.

Eläkekassan palveluksessa on kolme henkilöä, nimittäin asiamies, kirjanpitäjä ja toimistoapulainen,

Valokuvaus- ja harrastustoiminnan kurssi

Ajalla 9—22. 3. 58 järjesti Merimiesten Opin-
totoimikunta järjestyksessään neljännen valokuvaus-
ja harrastustoiminnan kurssin.

Osanottajamäärä kurssin alkaessa oli 22 kamera-
miestä, joista 19 Merimiesunionin jäsentä ja 3
meikäläistä, A. Salonen, U. Parviainen ja alle-
kirjoittanut.

Kuluneen kahden viikon aikana perehdyttiin valokuvauksen historiikkiin ja alkeisiin aina filmin kehityksestä kuvien suurennukseen asti. Monesta vasta-alkajasta, joita varten kurssi pääasiassa oli tarkoitettukin, tuntui kulunut aika moisen harrastuksen oppimiseen varmaan liian lyhyeltä ja sitä-
hän se valitettavasti olikin. Mutta tarkoituksena-
han olikin antaa itse kullekin valokuvauksen alalta tärkeimmät perustiedot, joita hyväkseen käyttäen voi viedä ja kehittää harrastustaan eteenpäin. Niin-
kuin kurssin nimestäkin huomataan, ei se koske-
tunut ainoastaan valokuvausta, vaan saimme myös kuulla muista vapaa-ajan viettomahdollisuuksista laivoilla, kuten esim. kuvataideharrastuksista, shak-
kipelistä, pullolaivojen rakentamisesta ja merenkul-
kijain urheilutoiminnasta.

”Meren Kameroiden” jäsenkokous pidettiin 15.
3. Kokouksessa valittiin yksimielisesti kerhon pu-
heenjohtajaksi radiosähkötäjä Aarne Salonen toi-
mintavuodeksi 1958.

Niin neljännet kurssit kuin olivatkin, löydettiin
vasta ensi kerran osanottajien joukosta liittomme
jäseniä, minkä järjestäjätkin suurella ilolla totesi-
vat. Seuraavalla kurssilla runsasta osanottoa ta-
holtamme. Recommended.

R. Heinänen

s/s Annukka on Suomen uusimpia kauppalai-
voja. Sen omistaa Oy Proctor Ab Helsingistä.
Laiva on 2991 tonnin vetoinen ja se on varus-
tettu nykyaikaisilla merenkulun purjehduslaitteilla.

joten ”palatsiksi” riittää tavallinen kolme huonetta käsittävä toimistohuoneisto. Lisäksi eläkekassan omistama Kiinteistö OY Keulatorni rakentaa Hel-
sinkiin Pohjois-Haaga III-alueelle Arava-vuokra-
taloa, jonka 72 asuntoa tullaan vuokraamaan me-
renkulkijoille. Taloon tulee kahdeksan radiosäh-
kötäjää asumaan.

Eläkemääräysten yksityiskohtiin nähden viittaan
lopuksi eläkekassan julkaisemaan kirjaseen ”Meri-
mieseläke”, jossa on julkaistu eläkelaki selityksi-
neen. Kirjasta saa tilata eläkekassalta, ellei sitä
laivassa jo olisi. Eläkekassa on mielellään koske-
tuksissa kaikkien vakuutettujensa kanssa ja vierai-
lut eläkekassan toimistossa, osoite Snellmanink. 13,
Helsinki, ovat tervetulleita.

Jaakko Oravisto

Merimieseläkekassan asiamies

TÄHDENVÄLEJÄ

On kulunut useampia vuosia siitä, kun viimeksi
pakaisin ylläolevan otsikon alla. Yritin useamman
kerran taittaa peistäni epäsuhtaiseksi työksi muo-
dostuneen laivakirjanpidon johdosta. Jonkinlaista
parannusta on asiaan saatu, mutta edelleenkin olen
vahvasti sitä mieltä, että suorituskyvyistämme riip-
pumatta pitäisi olla jonkinlaiset normit, jonka
mukaan kirjanpityöstämme saisimme kohtuullisen
korvauksen. Ei liene toista ammattialaa, jossa palk-
kakirjanpito olisi muodostunut näin monimutkai-
seksi kuin juuri merenkulkualalla. Kaiken lisäksi
on edelleen vallalla sellainen omituisuus, että jot-
kut, varsinkin nuoremmat sähkötäjätkä kertovat re-
hellisesti, että eivät uskalla viedä kaikkia ylitöitään
ylityöpäiväkirjaan! Päällikkö tai varusta-
mo ei katso suurempia ylityölas-
kuja suopein silmin. (Herra Päätoimittaja,
nyt ei ole tarkoitukseni purnata, joten lueppas
edelleen).

Jos en minä tässä elämässäni ole mitään oppinut,
niin olen ainakin viimeisinä vuosina oppinut kä-
velemään hiljaa. Pystyn ottamaan päällikön taholta
tulleet huomautukset rauhallisesti. Pystyn harkitse-
maan asiaa ”kolmiulotteisesti” ja mikäli mukau-
tuminen olosuhteisiin tapahtuu siten, että yhteis-
edun nimessä en joudu periaatteistani paljoa tin-
kimään ilmoitan harkinnan jälkeen suostuvani
järjestelyihin. Voidaan kuitenkin joutua tilantei-
siin, joissa minkäänlainen kompromissi ei ole
mahdollinen toisen osapuolen esittäessä suoranaista
painostusta. Meidän suunnitelmamme ja laskel-
mamme kärsivät haaksirikon ja silloin hyvät neu-
vot ovat kalliita. Arvostelematta tai tuomitsematta
ketään haluan esittää nykyisen ja edellisen toimi-
paikkani välillä pienen analysoinnin, joka on ny-
kyiselle ajankohdalle ominainen.

Kesäisen sähkötäjäpulan aikana otin vastaan
viransijaisen toimen eräessä suuressa lastialuksessa,
joka poikkeaa kerran vuodessa Suomessa. Ihmeek-
seni minut pestattiin vakinaiseksi, mutta selitettiin,
että se on vain ”muotoseikka”, sillä laivaan tulee,
sen saavuttua Suomeen eräs Maarianhaminan kurs-
seilla reuttanut jos hän läpäisee ”naputuskokeen-
sa” siihen mennessä. Saisin jäädä vakinaiseksi päin-
vastaisessa tapauksessa. Olin vihdoinkin oppinut
kävelemään hiljaa ja sanoin itselleni: ”Take it
easy Ozo boy!” Aika kului, radiovehkeet pelasivat
iterakkaasti sanottuna kuin Vesterisen haitari. Kir-
janpitokoneet, kaksi ruostunutta laskukonetta ja
telarikko kirjoituskone olivat romua tai siihen ver-
rattavaa. Minulle neuvottiin, että laskukoneet toi-

mivat jos niihin työntää ensin paloöljyä, ravistelee,
pudottelee lattiaan tai jos lyö niitä voimakkaasti
pöytälevyyn. Sen jälkeen pari ruokalusikallista ruos-
tesuojaöljyä sisään ja A vot Sergej, hjuva tulemas!
Kirjoituskoneella voi kirjoittaa jos kirjoittaa ainoas-
taan oikeaan reunaan paperissa, mutta tela kulkee
kyllä koko arkin yli jos vasemmalla kädellä auttaa
jokaisen kirjaimen kohdalla. Se oli joskus vuosia
sitten lentänyt myrskyssä seinään ja konehuoneessa
oli sitten telaa ja runkoa paikkailtu. Eipä surua,
kyllä sääraportit, sähköet ja muut tiedot voi ottaa
vastaan käsinkin, mutta parempi oli asia lasku-
koneitten kohdalla. Oma normini 1 tunti ylitöitä
päästä kohti tuli ylitettyä melkein puolella, koska
laivassa oli uusi vaakasuoratasossa laskettava tili-
tyssysteemi. ”Kolmiulotteisesti” katsellen tässä hä-
visi yhtiö kurjien laitteittensa takia, kapteeni levit-
teli käsiään ylityölaskut nähdessään ja minä tein
työtä. Saavuimme sitten Helsinkiin. Tuli otto- ja
päästökatselmukset, kuukausitilitys, inventario,
uuden sähkötäjän tutustuttaminen laitteisiin ja
kapteenin vaihdos. Oli kaksi kapteenia laivassa,
joista uusi ei sanonut Helsingissä vielä olevansa
päällikkö eikä voisi näinmuodoin täyttää edes pois-
lähtevien merimieskirjoja eikä vanhalla ollut aikaa
kirjoittaa näitä enempää kuin työtodistuksiaan.
Minä sain tehdä kaiken. Mitähän Merimieskatsel-
muskontoreissa tuumitaan kun kymmenkunta me-
renkulkijaa esittää merimieskirjansa, joissa kaptee-
nin ja ensimmäisen perämiehen nimen kohdalla on:
Telegrafist och bokförare. Jouduin poikkeamaan
vasta omaksumastani periaatteesta: Take it easy!
Neljänä Suomessaolomme päivänä tuskin ehdin
nukkua neljää tuntia kauempaa ja jo Itämerellä
olin tehnyt sen mikä voitiin tehdä, mutta kun ei
kukaan tiedä koska hän ottaa ”ulosmaksun” niin
lähtö tulee heti kun ”tupakat on saatu maihin”
ja silloin kysytään sähkötäjäältä hermoja. Lasku-
koneitten korjaajaa ei saatu ja pienemmän, ruostei-
semman rakkineen paikasin mereen. Olisin voinut
lähteä heti laivan saavuttua Suomeen, mutta halu-
sin kerrankin nähdä miten paljon sähkötäjäältä
vaaditaan, ellei hän itse lyö jarruja päälle! Ja
siinä ei tunnettu merityöaikalain säännöksiä, eikä
niistä piitattu. Mitä tästä rähkimisestä oli hyötyä?
Sain vain vastakirjan, josta ilmeni, että radiosäh-
kötäjä ennen devalvatiota voi ansaita 100.000
markkaa kuussa kovalla työllä ja Merityöaikalakia
rikkoen.

Aivan vastakkaisiin olosuhteisiin jouduin seuraa-
vassa laivassa, jossa nyt istun Kittimatti-nimisessä
kyläpahasessa Alaskan ja Brittiläisen Kolumbian ra-
joilla. Pestausta tapahtui Maarianhaminassa ja jo

Pieksäjäiset

Herätessäni — tavallista aikaisemmin — eräänä aamuna Latvian pääkaupungissa Riiassa — nukuin nimittäin laivan saapussa satamaan — kuulin kovaa meteliä, huutamista ja kiroilua, enkä tiennyt mistä tuo kaikki kuului. Puin virkavaatteet ylleni: vanhat housut, joita aikanaan käytin ripillä ja kouluaikaisen lippalakin. Avasin ulko-oven, lähdin hytistä päästämällä pari karpästä samalla sisään. Aivan laskusillan vieressä näin II perämiehen. Hän oli nähtävästi vastikään saapunut kaupungilta, sillä vaatteita ei hänellä ollut juuri nimeksikään enää

Itämerellä tulee kapteeni hyttiini ja sanoo: "En kai minä kuulu niihin laiskoihin sähköttäjiin, jotka merellä suoritetusta kirjanpitotyöstä haluavat ylityökorvauksia?" Ajattelen sekunnissa: Take it easy Ozo boy! sitten vastaan; "Kuulun Suomen Radio-sähköttäjäliittoon ja seuraan voimassaolevaa tariffia". Päällikkö kääntyy kantapäillään ja paukauttaa hyttini oven kiinni. Seuraavana päivänä saan mää- räyksen tulla hänen puhutteluunsa. "Telegrafisten, vet Ni inte, att de är dåliga tider, fraktpriiserna hava sjunkit osv..." Esitelmää ylläolevan teeman mukaisesti jatkui kauan. Tietysti olin pahoillani, että tilanne on tällainen, mutta sanoin säästämiskampanjan olevan väärillä urilla jos laivanvarustajan leipää tarvitsee huonon ajan tullen leventää radiosähköttäjän pennosilla. "Koska Te olette noin itsepäinen teen minä kaikki kirjanpitotyöt, mutta tästä on seurauksena, että en myöskään maksa Teille sunnuntaikorvauksia. Asia on loppuun käsitelty". Dåliga tider. Hårt mot hårt.

Joulukuussa kaikkien muiden päällystöön kuuluvien ylityöt olivat suuremmat kuin sähköttäjän. Kun esitin ylityölaskut merellä suoritettua laitteiden korjauksista, kapteeni rypisti ylityölaskuni heittäen ne päin kasvojani sanoen: Här bestämmer jag och jag betalar inga övertid för telegrafister. Liitolle tulee työtä ylityölaskujeni jälkikäteen perimisestä ja päällikkö joutunee oikeuteen ihmishengen Turvallisuuksopimuksen rikkomisesta. Valitettavasti hän selvinnee niistä pienillä sakoilla kuten ennenkin.

Ajoimme tänne 45 vuorokaudessa. Meripyhiä kertyi 10, mikä olisi merkinnyt noin 25.000 markkaa palkanlisää. Merityöaikalain mukaan päälliköllä on valta antaa meripyhät vapaana. Ulkona ja Kalliovuorten metsissä sataa räntää. Nosturit kitisevät, huudetaan ja rähistään. Vanha sähköttäjä istuu hytissään ja viettää kymmentä vapaa-päivää à 2½ tonnia. Devaluation johdosta piti palkkojen nousta, minunkin kohdallani lähes

yllään. Nähtyään minut, puhkesi perämiehemme suureen riemuun:

— Mahtaville unenlahjoillesi olkoon kiitos siitä, että siinä noin terveen näköisenä vielä seisot. Yritin herättää sinua illalla, mutta sinä vain örisit, joten lähdin yksin kaupungille. Katso minua sinä Jumalten suosikki, katso vaatteitani, katso kasvotani, olenko minä se sama mies joka lähti täältä eilen?

— Enhän voi sitä parahin perämies parka tietää, koska en nähnyt kuka täältä lähti ja minkä näköisenä. Mutta tule ylös hyttiini ja kerro niin

20.000 markkaa. Nyt saan 20.000 markkaa vähemmän kuin edellisessä laivassani. "Dåliga tider, dåliga tider". En moiti ketään, en haluaisi purmata, mutta jotakin mättää on Tanskanmaassa. Tämähän on kertakaikkiaan takaperoinen kehitysuunta! Joku järjestys se pitäisi olla valkoisten ihmistenkin keskuudessa.

Meripyhäkorvaushan saadaan siten, että peruspalkkaan lisätään myös asunto- ja ruokaraha. Kun meripyhä sitten annetaan vapaana satamissa niin ei suinkaan ole tarkoitus, että ruoka- ja asuntoraha jätetään maksamatta? Suunnittelin lomamatkaa kymmeneksi päiväksi maamiehemme Leonard Sepälän luo Nomeen ja olisin ottanut mukaan vähän evästä. Tätä ei annettu. Sanottiin vain, että saan syödä laivassa vaikka kaksinkertaiset annokset. Lisäksi kiellettiin matkustamasta Nomeen, koska otamme lastia 10 päivän aikana neljästä eri paikasta. Matka täytyi peruuttaa, koska minun täytyy olla joka päivä kuitenkin "stand by" siltä varalta, että lähtisimme seuraavaan paikkaan minä hetkenä hyvänsä. Käskettiin syömään kaksinkertaiset annokset ja olemaan koko ajan paikan päällä mahdollisen 100—150 mailin siirtymisen takia! Onko tämä oikein?

Ilmoitin myös päällikölle, että minun on tehtävä 3 kuukautta viivästyneet tilitykset ja suoritettava päälähettimessä kidevalitsijan korjaus ja palaneen muuntajan käämiminen, mutta hän sanoi kylmästi: "Ensin pidätte meripyhät vapaana. Tilitykset ja aseman korjaus saa odottaa". Hyvä on, mitä tuumii Kamreerinkonttori ja mitä sanoo Ihmishengen Turvallisuuksopimus? Hätälähetin pelaa loppuunkuluneitten akkujen varassa vajaan tunnin!

Minä luopuisin kirjanpitotöistä ja meripyhistä, jos vapaapäivät saisi viettää Suomessa, oman maan kamaralla, mutta Alaskan yössä, se on jo vähän liikaa. Herra Päätoimittaja, eikös tämä ollut melko säyseä puheenvuoro? Take it easy!

O. E. Sinen.

katsotaan voiko sinun haavojesi vielä parantaa vai oliko tämä viimeinen matkasi.

II perämies saapui varsin halukkaana. Näin hän aloitti kertomuksensa.

— Koska et tunne kaupunkia, on minun oikeastaan turha mainita katuja. Teen sen kummin-kin, sillä itse tunnen Riian sangen hyvin.

— Minä puolestani, vastasin hänelle, tiedän kertoa sinulle koko Latvian historian, jos pidät tarpeellisena aloittaa niin kaukaa.

— Käyn siis suoraan asiaan. Näin hänet Aspazija-boulevardilla.

— Kenet?

— Hän kulki noin parikymmentä metriä edelläni minua huomaamatta. Hän oli hämmästyttävän kaunis ja ihmeteltävän omaperäisesti pukeutunut. Ohitettuaan erään suuren patsaan hän pysähtyi sen vierellä olevaan kahvilaan.

— Kerrot mielestäni sangen sekavasti. Tässä on lasi vettä.

— Hän valitsi itselleen kahden hengen pöydän suuren lehmuksen alta. Siellä oli, huomaa se, paljon yhdenhengen pöytiäkin. Arvelin heti, että toinen paikka oli tarkoitettu minulle.

— Sinä et ole lainkaan loogillinen kertomuksessasi. Äskén sanoit, että hän ei sinua huomannutkaan.

— Kävelin arvokkaasti, kuten yhtiömme palveluksessa oleville sopiikin, aivan hänen viereensä ja kysyin saksaksi lupaa saada hetken keskustella. Hän sanoi ettei hänellä mitään vastaan ollut ja arveli samalla minua joko liikemieheksi tai merimieheksi. Minä pidin suuressa arvossa häntä heti, koska hän mainitsi liikemiehet ensin. Hänen äänensä oli kuin vieno tuuli ja hänen kasvonsa niin hauraat, että vaivoin ymmärsi elämän asuvan hänen huulillaan.

— Jos haluat lisää vettä, niin täällä on.

— Puheltuamme jonkin aikaa elämän ongelmasta hän äkkiä puhkesi kyyneliin. Kehoitin häntä katsomaan luonnon ihanuutta ympärillämme, kuuntelemaan lintujen ihmeellisiä ääniä, mutta hän vain itki. Minä yritin tarkata, jos lintujen ääniä kuuluisi, mutta niitä ei kuulunut, katukiviä vain hakkattiin.

— Kurjassa kunnossa ovat totta totisesti sinun vaatteesi, mutta järkesi on pahemmin seonnut kuin don Quijoten.

— Kuuntele hänen ääntänsä. Näin hän kertoi minulle siellä kahvilassa.

— Hyvä herra (II perämiehen tapaaman tytön surullinen ääni). Minä en ole paikkakuntalaisia. Kotini on Itämeren rannalla sijaitsevassa pienessä kaupungissa. Elin onnellisena siellä nuoruuttani sis-

kojen ja veljien kanssa, kunnes viisi vuotta sitten alkaneet tapahtumat muuttivat elämäni rauhallisen juoksun. Viisi vuotta sitten alkoi satamakaupunkimme purjehtia ulkolaisia laivoja. Koulutoverini kävivät satamassa usein tupakkaa ja pientä vaatetta ostamassa. Minä en alkuun uskaltanut mennä ollenkaan, mutta sitten kerran. Sitä päivää ei enää voi poistaa. Tyttöystäväni kiintyi erääseen ranskalaiseen merimieheen, joka kuukausittain purjehti kaupunkimme. Hän, tuo merimies, houkutteli minutkin laivojen lähelle. Hän lupasi antaa — koska tyttöystäväni ei yksin halunnut tulla — mitä vain pyysin. Sain häneltä kangasta. Näin jatkui kolme vuotta. Tyttöystäväni, joka oli hyvin kunnollinen, pyysi aina minut mukaansa. Hän rakastui merimieheen ja merimies tulisesti, puhtaasti häneen. Mutta voi onnettomuutta, niin kaukana he olivat kumminkin toisistaan kuin kuu ja tähdet. Minulle kertyi kangasta. Pakottain, läjittäin. Pari vuotta sitten aloin valmistaa niistä vaatteita. Miesten, lasten ja naisten pukuja. Ne olivat niin kauniita, ettei kukaan kaupunkilaisemme osannut uneksiakaan sellaisista. Minun täytyi saada ne pian myydyksi muuten ei varastotilaille riittäisi. Eräs herra kuljetti niitä öisin asiakkaille, mutta ei maininnut mistä ne oli saanut enempää kuin omaa nimeäänkään. Toinen toistaan kauniimpia ja arvokkaampia pukuja ilmaantui pian kaupungille, kunnes vihdoinkin sai ahneuteni palkkansa. Valtion tilintarkastaja ilmestyi kerran (kirottu olkoon se päivä) kaupunkimme vaatetusliikkeisiin ja huomasi että kassat olivat melkein tyhjiä. Hän kirosi suureen ääneen, mutta hänen leukansa revähtivät kun hän huomasi millaisia asusteita kaupunkilaisilla oli. Hän huusi, että paikkakunnalla asuu porvari, itse piru ja että saastaisuuden henki on levinnyt niinkuin rutto yöllä. Paikalla hän määräsi, että vaatteet oli tuotava seuraavana aamuna kello 11 suurelle torille ja sinne jätettävä. Niin tapahtuikin. Mutta kun onnettomilla ihmisillä ei ollut mitään yllään panna (riemuissaan uusista vaatteista he olivat kukin polttaneet vanhansa), pysähtyivät työt. Tilintarkastaja sai siirron ja kuukauden asuivat ihmiset kotonaan ulos paljoakaan liikkumatta. Minä puolestani muutin tuota pikaa pois. Pari päivää sitten sain tiedon, että rauha on palannut ja pian voin taas muuttaa kotiini.

— Tällainen oli hänen tarinansa. Voi kirottua päivää! Siitä hetkestä kun hän oli kertomuksensa lopettanut, alkoivat minun kärsimykseni. Kuulimme kaukaa ääniä, jotka nopeasti lähenivät. Siellä huudeltiin Katjaa, juuri sitä tyttöä jonka kanssa istuin. Katja sanoi, että ne olivat hänen veljiään. Heidän piti siinä tavata. Tyttö esitti minut, mutta unohti

SUOMEN YLEISRADION ULKOMAILLE

LYHYTAALTOLÄHETYKSET 23. 3. — 22. 9. 1958

Ajat ovat Suomen aikaa

EUROOPPAAN JA ETELÄ-AMERIikkaAN

Joka päivä klo 24.00—01.00.

Aaltopituudet 16.85 ja 19.75 m.

Arkipäivinä	Sunnuntaisin
24.00 Englannin- ja ranskankielinen uutiskatsaus	24.00—01.00 Merimiesohjelmaa suomeksi ja ruotsiksi
00.15 STT:n uutiset suomeksi	
00.25—01.00 Suomenkielistä ohjelmaa	

POHJOIS-AMERIikkaAN

Joka päivä klo 05.00—07.00	Sunnuntaisin
Aaltopituudet 16.85, 19.75 ja 31.40 m.	05.30—06.30 Merimiesohjelmaa suomeksi ja ruotsiksi
05.00 Englannin- ja ranskankielinen uutiskatsaus	
05.15 STT:n uutiset suomeksi	
05.25—06.30 Suomenkielistä ohjelmaa	
06.30—07.00 Ruotsinkielistä ohjelmaa	

Maanantaisin	Radioasemat:
(vain suomenkielistä ohjelmaa)	Pori OIX 2 9555 kHz 31.40 m 15 kW
05.00 Viikkokatsaus	Pori OIX 4 15190 kHz 19.75 m 100 kW
05.30 STT:n uutiset suomeksi	Pori OIX 5 17800 kHz 16.85 m 10 kW
05.40—07.00 Suomenkielistä ohjelmaa	

OY YLEIS RADIO AB

kadotukseksi mainita nimeni, ja kansallisuuteni hän siinä ilon ja ihmetyksen mylläkössä arvasi väärin. Sanottuaan veljilleen, että minä olin ranskalainen, he tuota pikaa kävivät minuun käsiiksi, pieksivät ja riuhtoivat minua kuin säkkiä. Nuo onnettomat luulivat minua siksi ranskalaiseksi, joka Katjan tyttöystävän kanssa seurusteli ja pitivät nyt minua kaiken pahan alkuna. Katja huusi ja valitti, yritti veljiään rauhoittaa, mutta turhaan. Kun siitä selvisin, ei ketään enää näkynyt lähelläni. Jostain pimennosta tuli kahvilan omistaja ja pyysi lopuksi minua maksamaan ne omenamehut mitkä vieläkin olivat koskemattomina pöydällä.

— Kaiken sen roskan minkä aikanasi olet ker-tonut, vastasin II perämiehelle, saat tämän mainion jutun jälkeen anteeksi. Lähdenkin tästä kaupungille katselemaan näköaloja.

— Odota, odota, käyn vain vaihtamassa vaat-teeni.

J. E. J.

Levysoitin / magnetofoni. Säästimme vuosiko-kouksessa muusikkojen palkat. Ostamme ensi vuo-deksi levysoittimen, jotta sitäköön emme tarvitse lainata. Rahaa on 3100.— jo; lisä tervetullutta.

TOIMIPAIKKOJEN VAIHDOKSET

LAIVOISSA AJALLA 1. 2. 58—31. 3. 58

1. 2. 58	Långholm, Bo	s/s Suorva (ruots.)
14. 2. 58	Peltonen, Harry	s/s Margareta
14. 2. 58	Teikari, Erkki	m/s Inga
17. 2. 58	Teriö, Matti	s/s Bore II
17. 2. 58	Moilanen, Esko	s/s Kristiina
19. 2. 58	Kyllönen, Lauri	s/s Kaisaniemi
22. 2. 58	Kaislaniemi, Pekka	s/s Wirta
4. 3. 58	Syversén, Leo	s/s Leo
12. 3. 58	Karvinen, Onni	s/s Kronborg
19. 3. 58	Halminen, Eino	s/s Werner H
25. 3. 58	Oksanen, Jaakko	m/s Marita Thorden
25. 3. 58	Björklund, Harry	s/s Aldebaran
25. 3. 58	Suokas, Sakari	s/s Annukka
27. 3. 58	Vanninen, Martti	m/s Vingaren (r.)
31. 3. 58	Harju, Eero	s/s Innamo (va)

Vapaina 28. 2. 58. Reino Voutilainen, Teuvo Rikkola, Eero Penttinen, Paavo Salokangas, Onni Karvinen, Veikko Horsma, Erkki Eronen, Aaro Orpana, Kauko Kilpiö, Ilppo Konttinen, Veijo Rimpiläinen, Lennart Mattsson, Matti Mölsä, Aimo Järvelä, Harry Aro, Kalevi Raulisto, Tauno Torvinen, Pauli Halttunen, Olavi Heliste, Martti Mustonen, Hannu Päivistö, Jarmo Virkkumaa, Rolf J. Lindqvist, Pentti Pirskanen, Onni Harju, Martti Vainiopää, Simo Oikarinen, Eino Seppä-nen, Eero Toivonen, Erkki Anttila, Erkki Rajala,

SR:n TOIMINTAA JA TIEDOITUKSIA

1. 2. 58—31. 3. 58.

Liiton hallituksen kokouksia on pidetty helmi-kuun 25 ja maaliskuun 25 päivänä.

Päivämäärällä 20. 3. 1958 myönnettiin radio-sähkötäjä Leo Tammiselle ja päivämäärällä 25. 3. 1958 radiosähkötäjä Ossian Lehtiolle heidän toi-sella toimialalla työskentelyn johdosta pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä.

Helmikuun 17 pnä lahjoitti radiosähkötäjä Aarne Salonen liitolle suurikokoisen valokuvan

Keijo Elo, Toivo Salmi, Juho Timonen, Tapio Lahtinen, Antti Honkasaari, Erkki Myöhönen, Reijo Laamanen, Lennart Sundblom, Pertti Pessi, Raimo Salonen, Jorma Liikkanen, Juhani Rouhiain-nen, Paavo Salmi, Risto Alanne, Helmer Monon-nen, Ensio Rindell, Pekka Miettinen, Pontus Lemberg, Erkki Filpus, Seppo Vilkkilä, Lars Gustafsson, Jukka Soini, Eino Halminen, Rauni Heinänen, Hemmo Leikas, Sakari Suokas, Viljo Mäkelä, Martti Marjamäki, (Unto Parviainen), Sulo Lehti, Veikko Jyrkänkös, Jaakko Oksanen, Vesa Hämäläinen, Matti Kettunen, Eero Harju, Tauno Sihvonen, Helge Koskinen, Leo Syversen, Pentti Virolainen, Osmo Viher-salo, Heikki Tam-minen, Raimo Saarinen, Niilo Lindroos, Aarne Sa-lonen, Sulo Haukioja, Antero Karikoski, Heikki Laitosalmi, Paavo Jussila, Kyösti Heiniö, Jaakko Korpijaakko, Timo Mallasto, Antti Nyberg, Veikko Honkanen, Martti Vanninen, Pentti Blomqvist, Otso Suomalainen, Karl-Johan Hell, Bärstel Virk-kumaa, Eero Lapola, Pertti Särkkä, Sven Grims.

Vapaina 31. 3. 58. Reino Voutilainen, Teuvo Rikkola, Eero Penttinen, Paavo Salokangas, Veik-ko Horsma, Erkki Eronen, Aaro Orpana, Kauko Kilpiö, Ilppo Konttinen, Veijo Rimpiläinen, Matti Mölsä, Aimo Järvelä, Harry Aro, Kalevi Raulisto, Tauno Torvinen, Pauli Halttunen, Olavi Heliste,

Hannu Päivistö, Jarmo Virkkumaa, Rolf J. Lind-qvist, Martti Mustonen, Pentti Pirskanen, Onni Harju, Martti Vainiopää, Simo Oikarinen, Eino Seppänen, Eero Toivonen, Erkki Anttila, Erkki Rajala, Keijo Elo, Toivo Salmi, Juho Timonen, Tapio Lahtinen, Antti Honkasaari, Erkki Myö-hönen, Reijo Laamanen, Lennart Sundblom, Pertti Pessi, Raimo Salonen, Jorma Liikkanen, Juhani Rouhiainen, Paavo Salmi, Risto Alanne, Helmer Mononen, Ensio Rindell, Pekka Miettinen, Pontus Lemberg, Erkki Filpus, Seppo Vilkkilä, Lars Gus-tafsson, Jukka Soini, Rauni Heinänen, Hemmo Leikas, Sakari Suokas, Viljo Mäkelä, Martti Mar-jamäki, (Unto Parviainen), Sulo Lehti, Veikko Jyrkänkös, Vesa Hämäläinen, Matti Kettunen, Eero Harju, Tauno Sihvonen, Helge Koskinen, Osmo Viher-salo, Heikki Tamminen, Raimo Saari-nen, Niilo Lindroos, Pentti Virolainen, Aarne Salonen, Sulo Haukioja, Lennart Mattsson, Antero Karikoski, Heikki Laitosalmi, Paavo Jussila, Kyösti Heiniö, Jaakko Korpijaakko, Timo Mallasto, Antti Nyberg, Veikko Honkanen, Pentti Blomqvist, Otso Suomalainen, Karl-Johan Hell, Bärstel Virkku-maa, Eero Lapola, Pertti Särkkä, Sven Grims, Matti Valta, Åke Lundberg, Rudolf Lucas, Olavi Hämäläinen, Nils Hellen, Urpo Kormano, Veikko Harjunpää, Esko Jokinen, Pentti Eskola, Leo Hä-mäläinen, Karl Holmgren, Eino Kannisto.

m/s Atalayasta Pohjanmeren myrskyssä. Hallitus esittää parhaimmat kiitokset lahjoittajalle.

Helmikuun 21 päivänä neuvotteli liitto Posti- ja lennätinhallituksen kanssa radiosähkötäjien vir-koja koskevista muutosehdotuksista Plh:n vuoden 1959 menoarviota varten. Neuvotteluissa hyväksyi Plh liiton ehdotuksista seuraavat kohdat: Vakinaisiksi: 1 ylim. radioasemanhoitajan 2 pl 25 pl (Maarianhamina) ja 2 ylim. radiosähkötäjä 21 pl ja 5 ylim. radiosähkötäjä 20 pl. Muutokset: 3 vakinaista 20 pl radiosähkötäjän virkaa muute-taan 21 pl:n viroiksi, joista 1 Kotkassa ja 2 Kei-molassa. Muutokset ylim. kohdalla: 2 ylim. 20 pl:n radiosähkötäjän virkaa muutetaan viestijohta-jan 23 pl:n viroiksi Keimolassa; 1 teknikon 1 pl 19 pl virka muutetaan radiosähkötäjän 20 pl:n viraksi Vaasassa. Uusia tilapäisiä virkoja: 1 radio-asemanhoitajan (aseman viestipäällikön) 25 pl:n virka Keimolaan ja 3 radiosähkötäjän 20 pl:n vir-kaa, joista 2 Keimolaan ja 1 Maarianhaminaan. Lisäksi hyväksyttiin jo useita vuosia esillä ollut lii-ton ehdotus, että radiosähkötäjän virkanimikkeen jäljessä oleva luokkamerkintä korvataan palkkaus-luokkamerkinnällä.

Helmikuun 19 pnä lähettämässään kirjeessä pyysi Posti- ja lennätinhallituksen Radiotoimisto liitolta mahdollisia muutosesityksiä Kansainväliseen pikatiedotusyleissopimukseen ja Radio-ohjesään-töön vuonna 1959 pidettävää hallinnollista radio-konferenssia varten. Muutosehdotukset on toimi-tettava Radiotoimistoon toukokuun loppuun men-nessä. Liiton hallitus on ryhtynyt toimenpiteisiin muutosesitysten laatimiseksi.

Helmikuun 18 pnä s/s Ariadnessa järjestetyssä tilaisuudessa jaettiin palkinnot vuoden 1957 par-haimmille merimiesurheilijoille. SR:n kunniapalkin-topokaali annettiin tällöin parhaan ajan 100 met-rin juoksussa saavuttaneelle merimies K. Sariolalle s/sAriadnesta.

Merimiesten Opintotoimikunta järjesti ajalla 9. 3.—22. 3. 1958 valokuvauk-s ja harrastustoimin-takurssin Merimies-Uni-onin lomakodissa Lohjalla. Kurseille osallistuivat myös radiosähkötäjät R. Heinänen, U. Parviainen ja A. Salonen.

Maaliskuun 17 pnä aloitettiin Merenkulkuhalli-tuksessa neuvottelut jäänmurtajien päällystön toimi-rahojen korottamisesta ja sunnuntaityökorvauksista. Neuvottelut jatkuvat.

Maaliskuun 24 päivänä pidetyssä Merimieseläke-kassan kokouksessa jaettiin ne 4 huoneustoa Meri-mieseläkekassan Pohjois-Haagaan rakenteilla ole-vasta vuokratalosta, joiden saajat olivat ilmoitta-neet luopuvansa niistä. Näistä asunnoista annetiin radiosähkötäjille kaksi huoneustoa, joten yhteensä tulee 8 radiosähkötäjä saamaan asunnon ensi kesäkuussa valmistuvasta "Keulatorni"-nimi-sestä talosta.

Sen johdosta, että ns. merimiesradiolähetysten kuuluvaisuus laivoilla varsinkin Euroopan vesillä liikennöitäessä on viime vuosina huomattavasti heikentynyt, jätettiin SR:n aloitteesta viime maaliskuun 28 pnä lähetystöä käynnillä Yleisradion tek-nilliselle osastolle kaikkien merenkulkijajärjestöjen allekirjoittama kirje, jossa Yleisradiota pyydettiin ryhtymään pikaisiin toimenpiteisiin po. kuuluvai-suuden parantamiseksi.

Helsinki 31. 3. 1958.

Tj.